

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Magyar Villamos Művek Zrt. (MVM)

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy należy uznać, że spółka holdingowa, która spełnia aktywną rolę w zarządzaniu określonymi sprawami spółek zależnych lub całej grupy spółek, ale nie przenosi na spółki zależne ceny usług świadczonych w ramach swej działalności aktywnego holdingu ani podatku VAT z tytułu tych usług, jest podatnikiem VAT w odniesieniu do tych usług?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy aktywna spółka holdingowa może, a jeśli tak, to w jaki sposób skorzystać z prawa do odliczenia podatku VAT związanego z wykorzystywanymi przez nią usługami, które są bezpośrednio powiązane z opodatkowaną działalnością gospodarczą niektórych spółek zależnych?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy aktywna spółka holdingowa może, a jeśli tak, to w jaki sposób skorzystać z prawa do odliczenia podatku VAT związanego z wykorzystywanymi usługami leżącymi w interesie całej grupy spółek?
- 4) Czy odpowiedzi na powyższe pytania będą odmienne, a jeśli tak, to w jakim zakresie, w sytuacji gdy aktywna spółka holdingowa fakturuje na spółki zależne wspomniane wykorzystane usługi jako usługi pośrednie?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Ordinario di Venezia (Włochy) w dniu 29 stycznia 2016 r. – Vinyls Italia SpA w likwidacji/Mediterranea di Navigazione SpA

(Sprawa C-54/16)

(2016/C 156/31)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Ordinario di Venezia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vinyls Italia SpA w likwidacji

Druga strona postępowania: Mediterranea di Navigazione SpA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy „wymóg wykazania” nałożony przez art 13 rozporządzenia 1346/2000⁽¹⁾ na podmiot, który skorzystał z czynności prawnej dokonanej z pokrzywdzeniem ogółu wierzycieli, celem przeciwstawienia się zaskarżeniu tej czynności zgodnie z przepisami *lex fori concursus*, obejmuje obowiązek podniesienia zarzutu procesowego, który może zgłosić jedynie strona, w terminach przewidzianych przez prawo procesowe sądu mającego jurysdykcję, w wypadku wnoszenia o skorzystanie z klauzuli egzoneracyjnej ustanowionej przez rozporządzenie i wykazywania, że istnieją dwie przesłanki wymagane przez ten przepis?

lub

czy art. 13 rozporządzenia 1346/2000 znajduje zastosowanie w wypadku gdy zainteresowana strona wniosła o jego zastosowanie w toku postępowania, także z przekroczeniem terminów przewidzianych przez prawo procesowe sądu mającego jurysdykcję dla zarzutów procesowych lub także z urzędu, pod warunkiem, że zainteresowana strona wykazała, że czynność dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli podlega *lex causae* innego państwa członkowskiego, którego prawo nie zezwala na zaskarżanie czynności prawnych za pośrednictwem żadnego środka w danej sprawie?

- 2) Czy odesłanie do uregulowania *lex causae* przewidzianego przez art. 13 rozporządzenia 1346/2000 celem określenia czy „to prawo nie zezwala, w danej sprawie, na zaskarżenie takiej czynności żadnym środkiem” należy interpretować w ten sposób, że strona zobowiązana do przedstawienia dowodu musi wykazać, że w konkretnej sprawie *lex causae* nie przewiduje, w sposób ogólny i abstrakcyjny, żadnego środka zaskarżenia czynności prawnej, takiej jak ta uznana w niniejszej sprawie za krzywdzącą – a mianowicie płatności zobowiązania umownego – lub w ten sposób, że strona zobowiązana do przedstawienia dowodu musi wykazać, że, w sytuacji w której *lex causae* dopuszcza zaskarżanie czynności tego typu, w rzeczywistości nie występują przesłanki – inne od przesłanek przewidzianych w *lex fori concursus* – wymagane, aby zaskarżenie mogło zostać uwzględnione w sprawie poddanej rozprawie sądu?
- 3) Czy uregulowanie derogacyjne przewidziane przez art. 13 rozporządzenia 1346/2000 – biorąc pod uwagę jego *ratio legis* polegające na ochronie uzasadnionego zaufania stron co do trwałości czynności prawnej zgodnie z *lex causae* – może znaleźć zastosowanie także w przypadku, w którym strony umowy mają siedzibę w tym samym państwie umawiającym się, którego prawo zatem przewidywalnie stanie się *lex fori concursus* w przypadku niewypłacalności jednej z nich, i strony za pośrednictwem klauzuli umownej wyboru prawa innego państwa umawiającego się wyłączają pozbawienie skuteczności czynności wykonawczych tej umowy spod stosowania imperatywnych zasad *lex fori concursus*, których celem jest ochrona zasady [Or.8] *par condicio creditorum*, z pokrzywdzeniem dla ogółu wierzycieli w przypadku wystąpienia upadłości?
- 4) Czy art. 1 ust. 1 rozporządzenia nr 593/2008 ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że „okoliczności, które powiązane są z prawem różnych państw” w celach możliwości zastosowania samego rozporządzenia obejmują także przypadek umowy czarteru morskiego zawartej w danym państwie członkowskim pomiędzy spółkami mającymi siedzibę w tym samym państwie członkowskim i zawierającej klauzulę wyboru prawa innego państwa członkowskiego?
- 5) Czy, w przypadku odpowiedzi twierdzącej na czwarte pytanie, art. 3 ust. 3 rozporządzenia nr 593/2008, w związku z art. 13 rozporządzenia nr 1346/2000, należy interpretować w ten sposób, że decyzja stron, aby poddać umowę prawu państwa członkowskiego innego niż to, w którym ulokowane są „wszystkie inne elementy stanu faktycznego”, nie narusza stosowania imperatywnych przepisów prawa tego drugiego państwa członkowskiego mających zastosowanie jako *lex fori concursus* przy zaskarżeniu czynności mających miejsce przed niewypłacalnością z pokrzywdzeniem ogółu wierzycieli, przeważając w ten sposób nad klauzulą egzonerycyjną przewidzianą w art. 13 rozporządzenia 1346/2000?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 160, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (Dz.U. L 177, s. 6).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 5 lutego 2016 r. – Associação Sindical dos Juízes Portugueses/Tribunal de Contas

(Sprawa C-64/16)

(2016/C 156/32)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Associação Sindical dos Juízes Portugueses.

Strona pozwana: Tribunal de Contas